

6 prostých písní, H. 110

Text from folk songs

[1] No. 1 Dny se tak krátí

Dny se tak krátí, dny se tak krátí,
snad se mi přeci miláček vrátí.
Odpustím ráda, odpustím ráda, třeba to byla strašlivá zrada
nemít a říkat, že má mně rád.

Dny se tak krátí, dny se tak krátí,
snad se zas ke mně miláček vrátí.
Odpustím ráda, odpustím ráda, snad se též touha v duši mu vkrádá.
Jenom když zvím zas, že má mně rád.

[2] No. 2 Řekl mi anděl

Řekl mi anděl poletme spolu nahoru ku hvězdám není tam bolu.
Možno li věřit nebeské ptáče vždyť to nebe hvězdami pláče.

[3] No. 3 Ach, nikdo neví

Ach nikdo neví, sama jen znám
koho já opravdu ráda tak mám,
koho já opravdu ráda tak mám,
nikdo ach neví ani on sám.

[4] No. 4 Ta naše stráž

Ta naše stráž, po níž tak ráda chodívám.
Ta ví jak častokrát já zaň se s hloubi duše modívám.

Potichu jenom zticha jen by nikdo neslyšel.
jen onen sám jedině ten, jenž vždy pro lásku soucit měl.

[5] No. 5 V dáli hrom burácí

V dáli hrom burácí a hluboko hřmí,
milý se nevrací a již se tmí.
Chraň mi jej, Bože můj, chraň mi jej, chraň
nesžehni bleskem svým též moji skrán!

[6] No. 6 Buď milý zdráv

Nad naší strání šumí les a přes něj mráčky spějí v dál
a srdce s nimi dlí tam kdes co za své sebou moje vzal .
Stráž včelek bzukotem teď zní jak z dálky hučívá náš splav
když k moji písni večer mi přidává své:
Buď milý zdráv!

6 Simple Songs, H. 110

Text from folk songs

No. 1 Days Are Much Shorter

Days are much shorter, much shorter,
Will my beloved come back to me,
Forgiven gladly for his treachery
When he'd said he loved me but did not.

Days are shorter, much shorter,
Will my beloved come back to me,
Forgiven if yearning too,
But I must know his love is now for me.

No. 2 An Angel Has Said To Me

An angel has said to me, let's fly to the stars where there's no pain.
How can one believe the heavenly bird when the stars are the heaven's tears.

No. 3 Oh, No One Knows

Oh, no one knows, only I know
Who it is I really, really love
Who it is I really, really love
No one, oh, no one knows, not even he.

No. 4 Our Fells

Our fells where I like to roam,
They know how often, deep in my soul, I pray for him.

Quietly, so that no one could hear,
Just he himself, who'd always opened his heart to love.

No. 5 Far Away Thunder

Far away thunder with deep-throated roar,
My love's not back and it's getting dark.
Guard him, my God, save him from harm,
Send not your lightning to singe my brow.

No. 6 Be Well, My Love!

The trees on our hillside whisper, the clouds in the sky rush past,
My heart dwells with them far away where you once took it with your own.
The hillside buzzes with the bees, the weir hums in the distance,
Adding its own to my evening song:
Be well, my love!

3 ukolébavky, H. 146bis

[7] No. 1 Předě dveřmi strom

Detlev von Liliencron, 1844-1909

Předě dveřmi strom spí již, zahradou sen táhne blíž,
měsíce loď již pluje milá, kohout v spánku kokrhá.
Spí, můj vlčku spí, naposlád zlíbám červený tvůj ret, tlustou nožku ulož jen.
Nešla ještě přes kámen.
Spí, můj vlčku spí.
Spí můj vlčku přijde čas s deštěm bouří, sněhem zas až tě bude život štvát,
ten klid a spánek měl bys pak rád.

[8] No. 2 Ty sladce spíš

Gustav Falke, 1853-1916

Ty sladce spíš kdo žehná tvůj spánek a kdo líbá tě ve snu nevíš?
Každé lehounké vzdechnutí tvé sleduje s láskou mé oko mdlé, ty ráje ve snu zříš,
v nich hvězdy řadou plát, ty jedinou jen hvězdičku zlatoušku měl bys rád měl bys rád.
Hvězdička malá, zvědava tak že až se vzbudíš přijde se na tě podívat snad

[9] No. 3 Hýčkán a laskán tak

Wilhelm Raabe, 1831-1910

Hýčkán a laskán tak nv polospánku jen.
Můj synku se usmíváš,
Kdo zná tvůj sen?
Zavři jen očka svý, venku je vítr zlý.
Jen spí mé dětátko ty srdíčko mý.
Venku je vítr zlý ten listí rve se stromů až se větve chví!
Jen spí, mé dětátko, jen spí mé dětátko andílku můj, andílku můj Ty spíš už mé dítě a já pláči jen.

3 Lullabies, H. 146bis

No. 1 The Tree At The Door Now Slumbers

Detlev von Liliencron, 1844-1909

The tree at the door now slumbers, the garden slips closer to dreams,
The smiling moon-ship is afloat, the cockerel crows in its sleep.
Sleep, my little wolf, sleep, this is the last time I kiss your red lip,
Rest your strong little leg that's walked not yet on stone.
Sleep, my little wolf, sleep,
There will be times of rain and storm, of snow, life's fear.
Then calm and sleep to you would come so dear.

No. 2 You Sleep

Gustav Falke, 1853-1916

You sleep and gently I lean
Over your little bed and bless you.
Every cautious intake of breath
Is a roaming flight to heaven,
Is a searching all around,
To see if there isn't yet a little star
Where from sheer gloss and light
Love could break off a good-luck herb,
Which then Love, winged, will carry down
And lay on your little white blanket.
You are sleeping and gently I lean
Over your little bed and bless you.

No. 3 Rocking And Swaying

Wilhelm Raabe, 1831-1910

Rocking and swaying –
Half-waking dream!
Are you asleep my child?
I scarcely know.
Keep your little eyes shut,
the wind is blowing outside.
Keep on dreaming your little dream,
my sweetest child!
The wind is blowing outside,
tearing the leaves from the tree,
tearing the flowers from the branch –
keep on dreaming.
Keep on dreaming.
Your little eyes blinking!
Rocking and swaying,
I sit and weep!

2 písníčky v národním slohu, H. 14

P. Manin

[10] No. 1 Pověra

Povězte mi máti co ti lidé mají, že tak pro neštěstí pátek pomlouvají
Vy jste tolik moudrá, v čem to asi vězí, že se jak neštěstí lidé vyhnu knězi?
Já farář potkal a byl k tomu pátek, přec svoji rozmilou ved jsem si nazpátek.

[11] No. 2 V tej naší zahrádce

V tej naší zahrádce všechno pěkně kvete jenom bujná růže stojí bez poupěte.
V tej naší zahrádce všechno pěkně voní všude je ovoce, jen ne na jabloni.
Moje krásná jablon jako bříza v lese podzimní větérek jen ji listím třese.
Jablon bez ovoce, bez poupě ta růže co zmařenou naděj nahraditi může?

2 písně na ruskou poezii, H. 135bis

[12] Slavičku můj nepěj zde

Alexei Vasilievich Kolkov, 1809-1842

Slavičku můj nepěj zde před tím oknem mým do lesa však let mi.
Do místa rodného.
Let mi pod okno mé dívky dušinky věrne ji zazpívej o moji tesknote.
řekni ji bez ni jak vadnu a usychám
jako před jesení tráva na stepi
Bez ni mi v noci jest měsíček zamračen
bez plamene v půlden kráčí slunéčko.
Bez ni kdožpak mne kde přijme laskavě.
V čí hrud skloním já svou hlavu k oddechu?
Bez ní na čípak řeč já se usměji?
čí mně písen čí pozdrav bude pak po srdci?
Pročpak ti můj slavičku pět pod tím oknem mým
Let mi let ty mi k mé dívce dušince

[13] Uvila jsem sobě vínek

Unknown author

Uvila jsem sobě vínek karafiátový, dala jsem jej na hlavinku pro vodičku.
Začal váti větříček, severní větérek,
brzy svál můj vínek s hlavy v tok šumící říčky.
Jelí plání tři junáci svobodní tři všichni.
Kdo chce býti miláčkem mým, kdo s vln vrátí vínek můj
Jeden z těch tří byl to z mládců nejmladší z nich právě byl
Ten plul k vlnku nedoplul však, v proudu říčky zůstal
Neříkejte otci svému, že on v říčce zůstal.
Rcete otci milnému, že napájí konička svého milého.

2 Small Songs In Folk Idiom, H. 14

P. Manin

No. 1 Superstition

Tell me, mother, what is it with people that they speak so ill of Friday?
You are wise, so tell me, why do people shun the priest like doom?
I saw the vicar, and it was Friday, and yet I brought my bride home as a wife.

No. 2 Our Little Garden

Our little garden is full of bloom, only the buxom rose stands bare.
Our little garden is full of scent, nothing on the apple, but plenty of fruit elsewhere.
My lovely apple-tree is like a birch, it shimmers in the autumn breeze.
A tree but no apples, a rose but no buds, my wasted vain hopes, what can them ease?

2 Songs On Russian Poetry, H. 135bis

Sing No More At My Window

Alexei Vasilievich Kolkov, 1809-1842

Sing no more at my window, sweet Nightingale:
Fly away thro' the wood to my native vale,
Pouring forth to my love at her windowsill,
All the sadness and grief which my soul doth fill.
Say I wither without her, am worn by sighs,
As on the steppes in the autumn the clover dies.
Without her, oh, how dark is the moon at night!
Without her is the sun all bereft of light;
Without her whose bright smile lull'd me oft to rest,
When my weary head I laid upon her breast,
Without her gentle words and her loving voice,
And her greeting no more can my heart rejoice.
Sing, O Nightingale, sing not to me thy lay!
Fly thou home, fly thou home, fly to her away!

A Wreath Of Carnations

Unknown author

I made me a wreath of carnations to wear on my head when fetching water.
A north wind began to blow,
Soon it seized my wreath and blew it on the river.
Three young free men came riding by.
The one who wants to be mine must pluck the wreath from the waves.
The youngest of the three swam out but never left the flood.
Don't tell your father.
Tell him he's stayed behind to water his lovely little horse.

3 Goethelieder, H. 94

Johann Wolfgang von Goethe, 1749-1832

[14] No. 1 Glückliche Fahrt

Die Nebel zerreißen,
der Himmel ist helle
und Aolus löset
das ängstliche Band.
Es säuseln die Winde,
es rührt sich der Schiffer
Geschwinde! Geschwinde
Es teilt sich die Welle,
es naht sich die Ferne;
schon seh' ich das Land.

[15] No. 2 Elfenliedchen

Um Mitternacht, wenn die Menschen erst schlafen,
dann scheint uns der Mond,
dann leuchtet uns der Stern.
Wir wandeln und singen
und tanzen erst gern.

Um Mitternacht, wenn die Menschen erst schlafen,
auf Wiesen an den Erlen
Wir suchen unsern Raum
Und wandeln und singen
und tanzen einen Traum.

[16] No. 3 Liebesglück

Bleibe, bleibe bei mir
Holder Fremdling süsse Liebe
Holde süsse Liebe
und verlasse die Seele nicht.
Ach wie anders, wie schön
lebt der Himmel, lebt die Erde
Ach wie fühl ich ach wie fühl ich
dieses Leben zum ersten Mal!

[17] Komárova svadba, H. 75

Czech Folk-song

Všechny mouchy z lesa jedou komárovi ženu vedou
Komár všechny ptáky pozval jenom sovu doma nechal
Jak se sova dozvěděla hned na svadbu přiletěla
sedla sobě na kraj píčky zazpívala sobě písničky:
Tři písničky zazpívala a pak se do pláče dala:
Vzal ji vrabec v první tanec, šlápnul ji na pravý palec.
"Kdyby tu nebylo hostí polámala bych ti kosti
Ale, že jsou tady hosti nechci dělat mrzutosti".

3 Goethelieder, H. 94

Johann Wolfgang von Goethe, 1749-1832

No. 1 Prosperous Voyage

The mist is pulled aside,
The sky lights up,
And Aeolus undoes
The ties of fear.
There, the winds rustle,
There, the sailor moves on.
Hurry! Hurry!
The waves are breaking.
The distant becomes nearby,
Already, I see the land!

No. 2 Song of The Elves

At midnight-hour, when all mortals slumber,
for us the bright moon shines,
the stars above us rove:
'tis then we go tripping
'thro woodland and grove.

At the midnight-hour, when all mortals slumber,
on meadows, 'neath the willows,
beside the murmuring stream
we sing and we dance
our midsummer night's dream.

No. 3 Lucky In Love

Stay, stay with me,
Holder stranger, sweet love,
Sweet sweet love
And do not leave the soul!
Ah, how different, how beautiful
The sky lives, the earth lives,
Oh, how I feel, how I feel
This life for the first time!

The Gnat's Wedding, H. 75

Czech Folk-song

All the forest's flies came riding with the gnat's bride,
He'd invited every bird, bar the owl.
Once the owl had heard, it flew to the wedding,
Perched on the edge of the range, it sang.
Three songs it sang, then it burst into tears.
Sparrow took it dancing, stepped on its toe:
"If there weren't so many people I would give you grief,
But since they are the guests, I will let you live."

3 dětské písničky, H. 146
Unknown author

[18] Le petit oiseau

L'hiver sur la pâle nature étend son manteau de frimas; petit oiseau crains la froidure,
Va chercher le plus doux climat.
Sur ce rameau couvert de neige ton nid tremble au souffle du vent.
Petit oiseau Dieu te protège Mais reviens chez nous au printemps.
Mais reviens chez nous au printemps.

[19] Le soir

De ses rayons mourants, effleurant les campagnes.
L'astre du jour fait place à l'ombre de la nuit.
Déjà la lune brille au-dessus des montagnes,
Le silence la guide et la calme la suit.

[20] Le sapin de Noël

Mon beau sapin couronné de lumière sous tes splendeurs nous célébrons Noël:
Et de nos coeurs s'envole une prière, un chant joyeux vers l'Eternel.
Mon beau sapin à tes pieds la jeunesse vers Bethléem jette un regard joyeux,
Jésus est né, nos coeurs pleins d'allégresse s'élèvent ce soir jusq' aux cieux.
Mon beau sapin bientôt dans la nuit noire tu vas hélas t'éteindre pour jamais.

[21] Mrtvá láska, H. 44

Augustin Eugen Mužík, 1859-1925

Zasil já jsem zlatou pšenku, do té naší kopaniny, zasil jsem já mladou lásku,
zaoral ji do hlubiny. Chodil jsem se dívat na ně, pozdě večer časně zrání,
zlatá pšenka pěkně vzešla, a má láska zasypána!
Hluboko tam v černé zemi moje láska mrtvá leží.
černe mraky nad ní táhnou, mrazný vítr přes ni běží.
Hluboko tam v černé zemi moje láska mrtvá leží!

[22] České hádanky, H. 277bis

Folk-Song

Chodí v koruně, král není, nosí ostruhy rytíř není,
má šavli husar není, k ránu budívá, ponocny není, (kohout)
Zelená, tráva nejsem, žlutá jsem, vosk nejsem, tvrdá jsem,
kost nejsem, sladká jsem, med nejsem! (mrkev)
Běžela lvice do Kamenice, kam pohlédla tráva zbledla! (kosa)
Přišel k nám host co v lese zrost, zatočil se po světnici,
praštil sebou pod lavici. (koště)
Kdy zajíce bolí zuby? Když ho pes popadne!
Vrkú. vrkú, vrkú,
Sedláku, chudý, , nasej hrachu, hrachu všudy, pro mé zuby!
Matička mě zahubila, tatíček mě sněd,
sestřička kůstky sesbírala, pod stromečkem zakopala!

3 Children's Songs, H. 146
Unknown author

The Little Bird

Winter spreads its frosty cloak across pale nature; little bird, take fright of the cold,
fly away and seek out warmer climes.
On this snow-covered bough your nest trembles when the wind blows.
Little bird, God protect you! But come back to us in spring.
But come back to us in spring.

The Evening

Skimming the fields with its dying rays,
the day star gives way to night's shadow.
The moon is already glowing above the mountains,
led by silence and followed by calm.

The Christmas Tree

My fine tree crowned with light, beneath your glories we celebrate Christmas.
And from our hearts there flies a prayer, a joyous song, towards God eternal.
My fine tree, at your feet, the children look in delight towards Bethlehem;
Jesus is born, our rejoicing hearts are lifted heavenward tonight.
My fine tree, soon, in the black night, your lights, alas, will be dimmed for ever.

Dead Love, H. 44

Augustin Eugen Mužík, 1859-1925

I sowed some golden corn in our fallow field, I sowed my youthful love
and ploughed it deep. I went and watched it grow on every eve and morn,
the golden corn did very well, but love was forlorn.
Deep there in the heavy soil my love lies buried.
Black clouds sail on above, a chill wind blows below.
Deep there in the heavy soil my love lies buried.

Czech Riddles, H. 277bis

Folk-Song

He wears a crown, is not a king, he wears the spurs, is not a knight,
He has a sabre, is not a hussar, he awakens us in the morning, is not a night watchman (cock).
I'm green, I'm not grass, I'm yellow, I'm not wax,
I'm sweet, I'm not honey! (Carrot)
A lioness ran into Kamenice. Where she looked the grass grew pale! (Scythe)
He came to us as a guest, was grown in the forest, twirled around the room,
Flopped under the bench. (Broom)
When does the hare suffer from toothache? When the dog grabs him!
Vrkú. vrkú, vrkú,
Farmer poor, plant the peas, peas everywhere, for my teeth!
Mother killed me, my daddy ate me,
My sister collected the bones, buried under the tree!

To jsem já ten ptáček! Lllllllllllllllà
Vráno! Vráno!
Kam ty děti neseš, kam?
K vám, k vám! K vám!

2 písně, H. 31

Josef Václav Sládek, 1845-1912

[23] No. 1 Dívčí písen

Svou ruku v ruce mojí nech ještě chvíli dlít, to duši upokojí nech o lásce mne snít.
Jak děcko nežlí dají je před večerem spát.
A o čarovném kraji mu začnou povídat.
A jak se hvězdy jeví v tmě děcko hledí ven, a věří vše a neví, že pohádka to jen!

[24] No. 2 Až přejde den

Až přejde den, až budu spát, přijď na můj hrob se podívat, jen podívat a neplač moc,
Kdo usnul již, spí každý sen a svatá je ta tichá noc, když přijde den...!
Měl jsem tě rád, a ty to víš, jak snad milá mi velkou tíž. co setřela mi slzu s řas. jen přijď a řekni
Ty už spíš, však někde na mně čekáš zas! vždyť měls mě rád.

[25] Kráčím, kráčím mezi vrchy, H. 74bis

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, 1865-1940

Kráčím, kráčím mezi vrchy, hraj mi struno, hraj.
Dívám se tu kol dokola jak je širý kraj!
Hledím, hledím dokola kol, zvoňte kouzelně!
Vzal bych tohle srdce svoje v obě dlaně své.
Vzal bych, vzal bych srdce moje, zvoň mi struno tam!
Hodil bych je komus k nohám, kdyby bylo kam.
Hodil bych je v oči diké, v dál se přání nes,
jež se přece skrývá v dále tam a v dále hlas.
Hodil bych je byt by puklo země má struno v tmy
Ale jenom jedině ta co se líbí mi.
Není ji však nikde není, hraj mi struno hraj.
Jenom oči moje letí na světa až kraj.

[26] Jak milý čas, H. 106

Thomas Moore, 1779-1852

Jak milý čas, když po tichém moři paprsky slunce večer se baví tu v vzpomínky mé
se mysl zaboří a pamět vzdechem k tobě se modlí.
A když tak zřím jak hopká světél řad po hladké vlně v západ hořící tou zlatou stezkou,
bych přál se odebrat tam v černou dál tam klidu dosíci.

That's me the birdie! Lllllllllllllllà
Crow! Crow!
Where are you taking the kids, where?
To you, to you! To you!

2 Songs, H. 31

Josef Václav Sládek, 1845-1912

No. 1 A Girl's Song

Let your hand rest in mine a little longer, it calms my soul, lets me dream of love
Like a child before it's put to bed
And told of an enchanted land.
And as the stars light up the dark, the child sees all in the glare, not knowing it is just a fairy-tale.

No. 2 When The Day Comes

When the day comes when I sleep, come to my grave to see, just watch and don't cry too much.
Who has fallen asleep, sleeps every dream and holy is the silent night, when the day comes ...!
I should have loved you, and you know how much my dear. Maybe you wiped my tears from
eyebrows, just come and tell.
You are sleeping, but somewhere waiting for me again! Surely you liked me.

Walk, I Walk Among The Hills, H. 74bis

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, 1865-1940

Walk, I walk among the hills – play, my string, oh play –
I look around; how broad the landscape is!
I look, I look around. Peel magically!
I would take this heart of mine in both my hands.
I would take, I would take my heart. Peel, o string, for me there.
I would throw it (my heart) at somebody's feet if there were such a place.
I would throw it into wild eyes: go far, my wish,
which is hidden somewhere in the distance: hey there, a voice below!
I would throw it even if it bursts.
My land, I carry the string, but only to the one girl that I like.
But there is no such girl anywhere. Play for me, o string, play.
Only my eyes fly to the edge of the world.

How Dear To Me The Hour, H. 106

Thomas Moore, 1779-1852

How dear to me the hour when daylight dies,
And sunbeams melt along the silent sea,
For then sweet dreams of other days arise,
And memory breathes her vesper sigh to thee.
And, as I watch the line of light, that plays
Along the smooth wave toward the burning west,
I long to tread that golden path of rays,
And think 'twould lead to some bright isle of rest.

[27] Štěstí to dost, H. 81

Detlev von Liliencron

Když něžně spala's v loktech mých, že moh jsem slyšet dech tvůj
vátí mé jméno vzkřikla ve snech svých, kol rtů tvých když zřel jsem úsměv pláti.
Štěstí to dost .
A když pak po dnech přísných, žhavých mě zaplašila's starost z nitra.
ja spočinuv na srdci tvém, nemyslil co bude zítra.
Štěstí to dost .

[28] Slzy (Vilmě), H. 41

Josef Václav Sládek, 1845-1912

Když slzou oko vlahé a jen ji kanout nech,
když budou perly drahé, z těch horkých slzí všech.
Když srdce bolest svírá a slzou mluví bol, je všechny anděl sbírá na liliový stvol.
A budou doplakány, a soumrak bude dnem, a kdys u rajske brány je najdeš s úsměvem

[29] Náladová kresba, H. 29

V. Klen

Pojd ve vzpomínek chrám, má duše!
Již se stmívá a noc se v okna dívá je smutný její zrak hvězdnatý, tmavý zrak.
Tma houstne víc a víc a pojd tu v tichu smrti o tom co mohlo býti a po čem zbyl
jen vzdech hluboký, tichý vzdech.
A sudba předtuchy já cítím náhle temně cos drahého jde ke mně
a chce mi sbohem dát na věky sbohem dát!

[30] Divčí sny, H. 22

Ricarda Octavia Huch, 1864-1947

Na tichý kraj měsíc bílý kolkolem svou zář vil.
Chtěla bych by přítel milý ke mně se dnes přidružil
Na strán bych s ním vyjít chtěla stuleny kde jedle sní.
Zda se v jejich větvích bělá luny zář či stříbro chví.

[31] Až budeme staří, H. 10

Antonín Klášterecký, 1866-1938

Až budeme staří duše moje oba a naše láska až se zase změní jen v přátelství duše tiché znění.
Co bude nám pak všechna dnešní zloba?

Blissfulness, H. 81

Detlev von Liliencron

When you slept in my heart so smooth
And I could hear your calming breath
And when you called my name while dreaming
And when I saw your sunny smiling
You made me happy always so much!
And when the day was filled with pains
And when you gave strength for veins
And when I felt your heart was striking,
And when I could not think of morning,
You made me happy always so much!

Tears, H. 41

Josef Václav Sládek, 1845-1912

When the eye's in flood, let the tears flow,
Let precious pearls from them grow.
When the heart's in pain and tears drop freely,
An angel picks them one by one and decorates a lily.
And when the tears have dried and night has turned to day,
You stand at the pearly gate and smiling waves them away.

Mood Drawing, H. 29

V. Klen

Enter the memories' sanctum, my soul!
The night is nigh, its sorry stare is peering in the window. A dark starry stare.
The darkness thickens, come in and dream about what could have been and what's left:
The whisper of a deep silent sigh.
Now suddenly I feel the breath of a dark foreboding, a precious treasure is approaching
and wants to bid me good-bye. A forever good-bye!

A Girl's Dreams, H. 22

Ricarda Octavia Huch, 1864-1947

A slumbering landscape drenched with moonlight.
I wish my love would come to me tonight.
I'd take him up the hillside where the dreaming firs hug each other,
To see the bright shine silvering their feathery fronds.

When We Are Both Old, H. 10

Antonín Klášterecký, 1866-1938

When we are both old, my soul and our love will turn into a soul friendship of silent sound.
What will then come of today's anger?

Vše, co teď žijem v hořkosti a bolu už do pohádky staré bude splývat,
a my jen někdy vzpomene si spolu se budeme jen tiše pousmívat.
Ty v bílém čepci nepřestanouc plést, já ne již básník,
jenom čtenář snivý jenž v lenošce své bude zimomřivý dívat se,
kterak v kamnech vzplálo klesí. A v knihách dnešních budem čítat asi
jež nebude už z mladých nikdo chápat a vzdychat spolu:
Ach ty krásné časy! co venku rudý vadnout bude západ.

[32] Než se naděješ, H. 6

Jan Červenka, 1861-1908

A tak to všecko mizí z nenadání,
než naděješ se, nevíš ani jak!
Sniš chvíli, dumáš s nachýlenou skrání,
jak ve snu blahém přivřený máš zrak
a otevřeš ho, – po všem ani zdání.
To nejsou květy, to jsou sněhy v strání,
to nejsou písně, to je větru svist.
Je podzim, tmí se, padá žlutý list
a bílá mlha táhne šerou plání.
Vše kolem tebe jak by vychladlo,
ba i to slunce, jež se v západ sklání,
jen posměšné ti strojí divadlo.
Ty zrakem zmámen bloudíš po oblacích
a nevidíš pro samé slzy v zracích,
Že tvoje slunce – dávno zapadlo!

[33] Noc každou tebe drahá zřím ,H. 57

Heinrich Heine, 1797-1856

Noc každou tebe drahá zřím, mne zdraví mile ve snu, a k tvým milým nohám přesladkým,
já s hlasitým pláčem klesnu.
Pak na mne hledíš smutně tak a vrtíš hlavou
a slzy vloudí se ti v zrak jak perly když tam plavou.
Ty slůvko jen mi tiše díš a cypřiše dáš mi v ruku.
Já vzbudím se, květ nemám již a neznám slůvka zvuku.

[34] 3 písně na francouzské texty, H. 88: No. 3 La nuit

Gustave Charpentier, 1860-1956

Que me réserves-tu, Nuit
Mystérieuse et troublante?
Où ma frêle étoile fuit,

Whatever we now live through in bitterness and pain will have to melt into an old fairy tale,
which we shall only remember now and again, smiling quietly at each other.
You in a white bonnet knitting unceasingly and I no longer a poet,
just reading dreamily in an armchair, and watching with a tremor of cold how the fresh wood
flares up in the fireplace. The books we'll be reading will be those of our youth,
which the young of today will no longer understand, and we shall sigh together
"oh, those lovely times" while the red sunset fades outside.

Before You Know It, H. 6

Jan Červenka, 1861-1908

And so, it is all gone in a trice,
Before you know it it is no more!
You dream awhile, you muse with head inclined
And half-closed eyes in blissful trance,
But one hard look – and not a trace survives.
These are no flowers, they are drifts of snow,
No songs, but just the swishing of the wind.
Grey autumn with its yellow falling leaves
And shroud-like mist carpet the twilight plain.
Around you everything turns shivering cold,
Even the sun, now dipping in the west,
Makes faces mocking you in lurid jest.
And as you in your dream-scape blindly wander,
Not seeing for the tears that fill your eyes,
You're unaware that your own sun has set!

Night After Night In Dreams I See You, H. 57

Heinrich Heine, 1797-1856

Night after night in dreams I see you
And see your friendly eyes that greet,
And in my tearful state I woo
Your dear sweet feet.
You look with heartfelt care and ache
And shake your golden plaits
As tears like pearls in the lake
Come flooding in your eyes.
You whisper a secret word to me
And put a sprig of cypress in my hand.
I wake up, the sprig is no more,
And the word is gone.

3 Songs On French Texts, H. 88: No. 3 Night

Gustave Charpentier, 1860-1956

What have you in store for me,
mysterious, disquieting Night?
Whither flees my delicate star,

Blanche dans l'ombre flottante?
Où vogues-tu dans la nuit
Mystérieuse et troublante,
Stella du futur qui fuit,
Blanche dans l'ombre flottante?
Que veux-tu, toi dont j'entends
L'appel triste en mon silence?
Ô Nuit où mon cœur s'élançe,
J'ai peur de toi, peur du temps!
Enveloppé d'ombre dense,
Je cherche partout à voir
ce que dérobe ton silence;
triomphe ou mort de mon espoir!

[35] Konec všemu, H. 43

Augustin Eugen Mužík

Vilmě
Smála bych se, smála dost, ale srdce bolí,
že můj milý, přemilý jinou sobě vodí.

Hezčí je a bohatší, pole luka mnohá a ja nemám,
nemám nic, nežli Pána Boha.

Pane Bože s výsosti, dej mně k tobe jíti
bez milého drahého nelze mi tu žíti.

[36] V noci, H. 30

Rudolf Mayer

Noc truchlivá, a černá byla, ku zemi kleslo nebe v chmuření. divým ji tisknouc objímáním,
jak by se bála loučení!
Za temné brvy oblakové nebeských očí, svit zašel, mě v srdci žel
a bol se vznítil tvých očí žár já nenašel! a nenašel.
jen trudné temno jež v pustou noc mne halilo. a lásku. zhrzenou.
Noc jen v srdci a v dálce co drahým mě bylo.

[37] Píseň prvního listopadu, H. 72

Vratislav Hlavsa

To nelká faun na syrinx v šeré hloubi lesa
A s nebe zlatý déšť k nám na skráň nepadá,
to podzim na poplach jak divý konec troubí
a ztrácí žlutý šat dnes háj i zahrada.

white in the drifting darkness?
Whither do you wander amid
the mysterious, disquieting night,
star of the future as you flee,
white in the drifting darkness?
What do you want, you whose
sad cry I hear in my silence?
O Night into which my heart surges,
I fear you, I fear time!
Enveloped in dense darkness,
I search far and wide to discover
what your silence conceals:
the triumph or death of my hope!

Life's Over For Me, H. 43

Augustin Eugen Mužík

I would laugh, I would, but my heart is aching,
For my beloved another girl is chasing.

She's prettier and better off with lots of fields and pastures,
While I have nowt, only my Lord God.

Dear God on high, let me come to Thee,
Bereft of love, life's over for me.

At Night, H. 30

Rudolf Mayer

A sad black night,
the sky fallen down in gloom,
I embrace it wildly,
as if in fear of good-byes.
Dark brows of the clouds,
grief in my heart.
Ardour awakened in your eyes
I could not, could not find.
Just melancholy dark
and unrequited love.
Night in my heart.
And in the far-away,
The treasure I loved.

A Song Of 1st November, H. 72

Vratislav Hlavsa

What we hear is not a faun moaning on his panpipe in the dim depths of a wood,
and what we feel is not a golden rain falling on our heads.
It is the alarm bell of autumn ringing out in mad finality.
Today the groves and gardens lose their yellow garments.

Kde klasu se spíše zněl ševelivý chorál
A v nocích probdělých zněl smích i polibek
Tam člověk přichází by holá pole oral a brázdou
Svou se vlek.
Kde píseň milostnou pták rozněžněle zpíval a hnízdo
Peřím stlal a snil svůj ptačí sen.
Tam kane závoj mlh a děs tu chladný přival a
Z hnízda klas a stvol je větrem rozmetán.
Kam ulet plachý pták?
Co o něm dnes svět ví! Kam práh?
Kam šťvaný spěl dnem zešeřelým a tmou proč
Zpěv se nezachyt ni na jediné větvi a z hnízda
Trosky jsou?

Kde v srdci kvetl máj a konvalinky kvetly kde
Záští nebylo a jiných lidských zel.
Kde mezi růžemi zjev nadpozemsky světlý
Cudně vášnivý se snivě procházel.
Tam cestou necestou hřmí smutku divá jízda a
Pýr a bodláčí sem z květných roste lích, a v pustém
Podzimu sem vichr vztekle hvízdá a bouří ve větvích.
Jak odolat když bouřně život volá by ku hvězdám
Léto dalo se v let, když polibek jak svíce doplápolá
A z všeho zbyde brázda naposled.

Jak neplakat, když člověk s hrůzou vidí, že štěstí
Pták mu v dálku odlétá když náhoda či krutá mstivost lidí mu vlastní hnízdo rozmetá.

Jak odpouštět, když ňadro hořem puká,
že učiněná poušť je ze zahrad, že vyplenila je ta
hebce měkká ruka, jež mival člověk kdysi nad vše rád.

[38] Stará Píseň, H. 74

Auguste Villiers de l'Isle-Adam, 1838-1889, translated by Emanuel Lešehradu

Já ztratil roviny a chlumy, i mladost plnu jarních krás, dej mi své rty, tak hvozdů šumy v tvém vzdechu
budu slyšet lkát.
Já moře ztratil, jeho lkání, únavu, vlny, ševel, dech. ò, sklon se ke mě v šepotání, já hukot vln uslyším v
snech!
Královským smutkem těžká moje skrán, sní o sluncích uprchlých.
O skryj ji v bledá nadra svoje, snad ticho noci najde v nich. snad ticho noci najde v nich.

Where whispering song rang out to the ear of corn from the pantry
and where laughter and kisses resounded in wakeful nights,
a man comes to plough bare fields and to plod along in his furrow.
How to resist when life calls tempestuously for summer to fly off to the stars,
when a kiss splutters out like a candle,
and from everything only a furrow is left at the end?

How to forgive when a breast is bursting with sorrow, because gardens
have turned into desert, ravaged by a soft and smooth hand
once loved by a man above all else?

Where a bird tenderly sings a love-song, lines its nest with feathers
and dreams its bird-dream, there drips a veil of fog
and the cold rain pours down, and from the nest an ear of corn
and a stalk are blown away by the wind.

Whither has the shy bird flown?

What does the world know about him today? Whither the threshold?

Whither the worn-down spell in the darkened day?

Why sing in the dark?

There where May flowered in the heart, and lily-of-the-valley was
blooming and there was no hatred or other human evil,
there where among roses a superterrestrial illumination and chastely
passionate vision floated by, in that place thunders by
helter-skelter the mad charge of sorrow.

Thorn and thistle alone thrive here, and in bleak autumn only a strong wind
wails madly and thunders in the branches.

How not to weep when a man sees with horror how the bird of happiness
flies away from him in the distance, when chance or people's cruel
revenge destroys his own nest?

Old Song, H. 74

Auguste Villiers de l'Isle-Adam, 1838-1889, translated by Emanuel Lešehradu

Gone are the games that lovers play...
Where is she now, the child of beauty,
Where is the love of yesterday?
Where is the smile, the charming laughter,
Where are the tears we brush'd away?
Where are the joys "for ever after?"
Where is the love of yesterday?
Is there a future, happy without end,
Just as the story books say?
Must I go on alone and lonely?
I wonder: where is the love of yesterday?

[39] Píseň na starošpanělský text, H. 87

Srdíčko mé, všechno spí, všechno spí nespíte jen vy.
Srdíčko mé, všechno spí, všechno spí nespíte jen vy.
Bolest jež vám srdce drolí spát vám nikdy nedovolí.
Ah! nebot v srdci stále bolí láska již marně tkví nebot v srdci stále bolí láska, jež mu na dně tkví.
Srdíčko mé, všechno spí, všechno spí nespíte jen vy.

[40] Píseň o hubičkách, H. 27bis

Anonymous

Chybili jsme ráno když jsme se líbali, že jsme ty hubičky hned nespočetali
Teď počítám s hlavy v pozdní noční době mám li já co dostat nebo vratet tobě
počítám, počítám a pořád se pletu, jenom jen vím jistě chyba někde je tu.
Slyšela mně máti moudré řekla slovo: smažte starý účet, líbejte na novo.

[41] Vím hajíček pěkný zelený, H. 273

Czech folk texts from the collection of F. Sušila

Vím hajíček pěkný zelený, a v něm bydlejí svatí anděli.
Pod hajíčkem luka zelená kráčela po ní Panna Maria.
Seslal Pán Bůh anděly s nebe aby hledali Panny Marie
Potkala ju svatá Alžběta:
Kampak to kráčíš, panno Maria?
Kráčím, kráčím já do kláštera, bych nezmeškala Božího anděla.
A kdo tu píseň třikrát zazpívá skoro ráno dřív než posnídá,
tomu Pán Bůh hříchy odmyvá.

Song On An Old Spanish Text, H. 87

Now all the world is asleep; All but you,
All the world but you
Now ev'rything goes to sleep,
So must you, Darling, so must you.
Nothing is faithless as a faithless lover;
Soft, tender hearts unhappily discover.
Ah! Sorrow, sorrow! Yet the weeping never brings him back again.
For the lover's gone forever and the tears are all in vain.
And the tears in the night are in vain.
Dear one, the world is asleep,
All but you, all the world but you.

A Song About Kissing, H. 27bis

Anonymous

Kissing in the morning, we erred not counting the kisses straight away.
It is late now and I'm counting and wondering am I due some or am I in arrears to you?
I keep counting and counting, and getting it wrong, only sure that there is a mistake somewhere.
Mother heard me, had a word of wisdom: Wipe the slate clean and start kissing anew.

I Know A Nice Green Grove, H. 273

Czech folk texts from the collection of F. Sušila

I know a nice green grove where holy angels live.
Over the meadow lower down our Lady used to walk.
Our Lord had sent his angels down to look for her.
Saint Eliza saw her:
Where are you going, Our Lady?
I am going to the convent, not to miss an angel of the Lord.
Whoever sings this song early in the morning three times before breakfast,
His sins will be wiped clean by our Lord God.

Translation by Karel Janovický (1-7, 10-17, 21, 31,33,34-41), David Stevens (8, 9), Susannah Howe (18-20) and Richard Matthews (22-30, 32).